

Una tardor freda

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 9 de novembre de 2021
Ara com ara no podem dir que tinguem una tardor calenta en cap sentit. Aquests darrers dies ha fet fred i el carrer no està gaire mobilitzat pel que caldria, tret del que fa referència a la cimera del clima de Glasgow.

M'arriben imatges de fagedes i rouredes acolorides, però per Llerona els pollancres han passat del verd al marró sec. Per aquí ha plogut molt poc i els bolets se n'han anat més amunt. El dia 28 tindrem, però, la festa de la mongeta del ganxet, si res no ho espatlla. Llerona és el centre d'aquest or blanc del Vallès Oriental. Ningú no m'ho pot discutir. Això sí, els camps a punt de ser sembrats fan goig de tan arranjats com es veuen. Els pagesos han fet tot el que s'ha de fer per tenir una bona collita. Els que reguen per aspersió la tenen més assegurada que els qui confien en la pluja del cel. La meteorologia i, ja ho podem dir, el clima estan bojós.

Les conseqüències i mesures a prendre és el tema de la cimera pel clima que té lloc aquests dies a Glasgow. Jo, abans tenia un bon informador del que succeïa en aquestes cimeres, però l'amic que hi acudia com a observador s'ha jubilat i ara no en sé més del que diuen els mitjans de comunicació. Espero poder trobar alguna informació de caràcter científic per poder treure'n l'entrellat i aquest entrellat està molt embolicat. No sé quants caps d'estat i personalitats mundials hi han anat en avions oficials o privats per donar "exemple". Ja van començar bé. Els més de 100.000 manifestants que van sortir als carrers de Glasgow es queixaven de l'opacitat dels debats, assumint que allí dintre molt bla, bla, bla (com diu la petita Greta) i poca cosa efectiva. Ja veurem... Els caps d'estat de Rússia, Xina i l'Índia no hi han assistit personalment. Raons? Putin sembla que encara sigui un agent del KGB, Xi Jinping fa dos anys que no surt de la Xina i el cap hindú no sé com es diu però allí s'ha perdut l'herència de Gandhi i, encara que

tinguin la bomba atòmica, sembla que no avancen gaire i que per fer-ho han de contaminar molt.

Ara bé, l'encara gran Cancellera Angela Merkel, que serà molt enyorada pels alemanys, ha deixat com a herència poder cremar carbó fins al 2030, un dels combustibles més contaminants. Ni el gran moviment verd que participarà del nou govern federal alemany ho podrà impedir; al temps. Cadascú mira per casa seva i així no anirem enlloc. Encara penso en gran polític nord-americà Alan Gore, que va ser una llàstima que no arribés a president dels EUA. Crec que amb ell alguna cosa hauria canviat en la lluita contra el canvi climàtic antropomòrfic. Era una època en què els EUA encara eren els líders indiscutibles del món i la seva influència s'hauria fet notar. Ara, aquest lideratge està compromès per la pujança de la Xina i em sembla que aquests tampoc estan per la tasca. Espero l'informe obert dels científics.

Crec que ho he dit alguna altra vegada. Els dos reptes més importants que té el món, ara i a llarg termini, són: la lluita contra el canvi climàtic i la lluita democràtica però decidida contra l'extrema dreta. Les conseqüències de tots dos reptes podrien dur la humanitat a la ruïna si no s'hi posa remei. Pel que fa al segon, cal recordar que Hitler va ser elegit democràticament, com aparentment ho va estar Bolsonaro i amb trampes vergonyoses ha tornat a ser elegit Daniel Ortega a la pobra Nicaragua. Llavors hi ha les democràcies de mentida, com ho són la turca o l'espanyola i tantes altres. La solució no és altra que una bona educació en els valors democràtics amb el seu respecte als drets humans. Amb generacions educades en aquests valors l'extrema dreta quedaria relegada a quatre desgraciats.